

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 337 din 19.07.2023

Dosar nr.: 735/2022

Petiția nr.: 7128/10.10.2022

Petent: .....

Reclamați: Ministerul Afacerilor Interne – Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Tulcea

Obiect: potențial tratament discriminatoriu al petentului prin declararea sa ca „*inapt*” la concursul organizat pentru ocuparea a două posturi de agent de poliție, în cadrul Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor al județului Tulcea, prin aplicarea actelor administrative cu caracter normativ care stabilesc condițiile ce trebuie îndeplinite de către persoanele participante la concursurile organizate de către structurile din subordinea Ministerului Afacerilor Interne

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

1. Ministerul Afacerilor Interne, cu sediul în mun. București, str. Piața Revoluției nr.1 A, sect.1

II. Citarea părților

2. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3. Prin adresa înregistrată sub nr. 7128/18.10.2022 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 7405/18.10.2022 a fost citată partea reclamată pentru termenul de audiere stabilit de către Consiliu la data de 17.11.2022, ora 11:30, ședința de audiere desfășurându-se la sediul instituției din mun. București, str. Valter Mărăcineanu nr. 1-3, sector 1. Citația nr. 6612/18.10.2022 a fost transmisă petentului prin intermediul poștei

electronice, la dosar existând dovada primirii corespondenței. Citația nr. 4751/22.06.2021 a fost transmisă părții reclamate cu poșta militară.

4. Procedură legal îndeplinită.

5. La termenul de audieri părțile au fost absente.

6. Prin adresa înregistrată cu nr. 9405/30.12.2022 partea reclamată a depus un punct de vedere (care a fost transmis petentului prin adresa nr. 186/11.01.2023).

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 186/11.01.2023 s-a comunicat petentului posibilitatea de a formula concluzii scrise raportat la punctul de vedere al părții reclamate.

8. Petentul nu a transmis concluzii scrise la dosar.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

9. Prin petiția nr. 7128/10.10.2022 petentul reclamă faptul că a fost respins la concursul de admitere organizat de M.A.I. pentru ocuparea postului de agent la Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Tulcea, pe baza criteriului "boală cronică necontagioasă" (conform unui diagnostic menționat în cadrul Anexei 1, Paragraful 34a al *Ordinului nr. 105/2020 pentru aprobarea baremelor medicale privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare*).

10. Petentul susține că, cu ocazia depunerii candidaturii sale pentru ocuparea postului de agent în cadrul M.A.I. - Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Tulcea, a fost discriminat prin declararea sa ca "inapt" din punct de vedere medical, în urma efectuării analizelor în cadrul procesului de admitere (*în data de 20.01.2022, în urma vizitei medicale la Spitalul de Urgență „Profesor Dr. Dimitrie Gerota”, medicul cardiolog a făcut mențiunea că „nu există problemă medicală în urma consultului”; în data de 21.01.2022 a efectuat un control ecocardio la Spitalul Militar Central din București, rezultatul consultului medical fiind fără probleme; în data de 25.01.2022 a depus contestație la Direcția Medicală din cadrul M.A.I. față de rezultatul primit, fiind declarat „inapt”*)

11. Petentul arată că între 9 luni și 1 an a avut o intervenție chirurgicală la ventriculul stâng, aflându-se în evidența Cabinetului medical I.P.J. Tulcea

12. Petentul menționează că a depus contestație la M.A.I., solicitând anularea vizei de inapt.

13. Petentul precizează că, potrivit Ordinului M.A.I. nr. 105/2020, diagnosticul va fi precizat într-o clinică/secție de specialitate sau va fi dovedit prin documentație medicală de specialitate.

Susținerile părții reclamate

14. Prin punctul de vedere nr.7953/07.11.2022, partea reclamată invocă excepția de necompetență a Consiliului Național Combaterea Discriminării, având în vedere că aspectele sesizate privesc condițiile de participare la un concurs organizat de către fosta Direcție Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor (D.R.P.C.I.V.) pentru

ocuparea, prin încadrarea directă, a posturilor vacante de agent de poliție din cadrul S.P.C.R.P.C.I.V. Tulcea, condiții care sunt reglementate printr-un act administrativ cu caracter normativ, iar interpretarea și aplicarea unor astfel de acte, precum și a celor normative, intră în competența instanțelor judecătorești; mai mult decât atât, decizia medicală prin care petentul a fost declarat “inapt” reprezintă un act administrativ emis în executarea în concret a legii, fapt pentru care competența analizării acesteia revine instanței.

15. Partea reclamată precizează că actele la care face referire petentul se bucură de prezumția de legalitate ce stă la baza întregului edificiu al fundamentării forței juridice a actelor administrative, ca acte de autoritate, care implică și executarea lor, precum și a teoriei regimului juridic administrativ.

16. În ceea ce privește situația de fapt, partea reclamată precizează că petentul a participat la concursul organizat de către D.R.P.C.I.V., la data de 25.11.2021, pentru ocuparea, prin încadrarea directă, a posturilor vacante de agent principal și agent II din statul de organizare al S.P.C.R.P.C.I.V. Tulcea.

17. Partea reclamată susține că, în considerarea îndatoririlor și riscurilor deosebite generate de natura atribuțiilor de serviciu, una dintre condițiile speciale care trebuie îndeplinite de candidați pentru a dobândi calitatea de funcționar public cu statut special în sistemul M.A.I. este aceea de a fi apti din punct de vedere medical, aspect ce reiese și din prevederile art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare; potrivit textului de lege precizat, la concursul de admitere în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne și la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (21), (22) și alin. (3) are acces orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, sex, religie, avere sau origine socială, care îndeplinește, pe lângă condițiile generale legale prevăzute pentru funcționarii publici, și condiția de a fi aptă din punct de vedere medical, fizic și psihologic.

18. Partea reclamată susține că necesitatea îndeplinirii condiției de aptitudine medicală reiese din nevoia creării la nivelul M.A.I. a unui corp profesional calificat care să dețină competențele necesare în vederea asigurării îndeplinirii atribuțiilor și misiunilor cu grad de risc, specifice domeniului de activitate, în condiții optime; conform prevederilor art. 10 alin. (11) din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, *„îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. a) se constată de structurile de specialitate ale Ministerului Afacerilor Interne, printr-o examinare medicală și evaluare psihologică, potrivit reglementărilor specifice în domeniu. În cazul în care se constată neîndeplinirea condiției, procedura de recrutare încetează pentru candidatul respectiv.”*

19. Partea reclamată susține că normele juridice de nivel primar au permis stabilirea aptitudinii medicale a persoanelor care doresc să ocupe o funcție în cadrul M.A.I. pe baza reglementărilor specifice în domeniu, respectiv Ordinul nr. M.55/107/2587/C/1 0.357/210/496/831/2014 (emis în considerarea art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002), care stabilește exigențele medicale necesare a fi atinse de către candidații la concursurile de ocupare a unei funcții inclusiv în cadrul M.A.I.; aceeași condiție este prevăzută și de art. 6 alin. (1) lit. d) (pentru candidații la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ ale M.A.I.) și art. 7 alin.(1) lit.d) (pentru candidații la concursurile de încadrare în unități M.A.I.) din Anexa 2 la O.M.A.I. nr. 140/2016 privind activitatea de

management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.

20. Partea reclamată susține că evaluarea medicală a candidaților se realizează în conformitate cu prevederile *O.M.A.I. nr. 105/2020 privind examinarea medicală a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne, precum și la concursurile de încadrare în Ministerul Afacerilor Interne*, iar potrivit prevederilor art. 3 din Anexa nr. 1 a acestui ordin, „*Concluziile privind aptitudinea medicală a candidaților se stabilesc pe baza baremelor medicale prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului apărării naționale, viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, ministrului justiției, directorului Serviciului Român de Informații, directorului Serviciului de Informații Externe, directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și directorului Serviciului de Protecție și Pază nr. M.55/107/2.587/C/10.357/210/496/831/2014 pentru aprobarea baremelor medicale privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe perioada școlarizării elevilor și studenților în unitățile/ instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, cu modificările și completările ulterioare*”

21. Partea reclamată precizează că baremele medicale în vigoare au fost elaborate cu consultarea specialiștilor în domeniu din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, pentru fiecare specialitate în parte.

22. Partea reclamată că diagnosticul petentului (defect septal ventricular), prevăzut la paragraful 34 lit. a) din Ordinul M.Ap.N., M.J., S.R.I., S.I.E., S.T.S., S.P.P. nr. 107/M.55/2.587/C/10.357/210/496/831/2014, determină fără echivoc inaptitudinea medicală a acestuia, afecțiunea medicală a petentului nefiind compatibilă cu rigorile medicale reclamate de activitatea specifică sistemului de ordine publică și securitate națională; defectul septal ventricular reprezintă o malformație congenitală ce constă în existența unui orificiu în septul interventricular care generează o comunicare anormală între cei doi ventriculi; afecțiunea conduce la supraîncărcarea circulației pulmonare, a circulației la nivelul atriului stâng și ventriculului stâng, precum și la scăderea cantității de sânge trimise în circulația sistemică; această afecțiune medicală poate exista izolat sau poate fi asociată cu alte malformații cardiace, fiind una de natură necianogenă, care determină un flux pulmonar crescut; prezența comunicării anormale între cavitățile stângi și drepte la nivelul septului dintre cei doi ventriculi generează creșterea debitului de sânge în plămâni, generându-se consecințe în sensul apariției congestiei vasculare pulmonare, a infecțiilor respiratorii frecvente și rezistente la tratament, precum și a hipertensiunii pulmonare în evoluție; defectul septal ventricular neoperat poate cauza o serie de complicații grave, intervenția chirurgicală în vederea închiderii defectului fiind recomandată până la vârsta de 1 an.

23. Partea reclamată precizează că, astfel cum se poate observa din cuprinsul biletului de externare emis ca urmare a intervenției chirurgicale, realizate la data de 30.09.1998, în cazul petentului intervenția a avut loc în anul 1998 (când pacientul avea vârsta de 2 ani), iar explorările hemodinamice postoperatorii au indicat o hipertensiune pulmonară

medie; complicațiile postoperatorii sunt determinate de prezența preoperatorie a hipertensiunii pulmonare (în cazul petentului - HTP medie) și a șuntului stânga - dreapta, aspecte ce impuneau realizarea intervenției chirurgicale în primul an de viață; fixarea unor cerințe medicale care atrag inaptitudinea unui candidat, chiar dacă angiopatia congenitală a fost corectată și hemodinamica a fost complet restabilită, este determinată de predispoziția crescută a persoanelor care au suferit intervenții chirurgicale pentru corectarea defectului septal ventricular de a dezvolta noi afecțiuni medicale (comparativ cu persoane al căror cord nu a fost niciodată afectat), cum ar fi: pneumonii, pericardite exudative, pleurezii, dereglări de ritm și conductibilitate, tahicardie, bradicardie, bloc de ram drept, sunt rezidual ș.a.; în ceea ce privește riscul de letalitate, conform datelor din literatura de specialitate și a statisticilor, letalitatea postoperatorie în cazul defectului septal ventricular izolat este de până la 5%, iar în asocieri cu alte malformații cardiace este de până la 7 (chiar și după intervenția chirurgicală existând un risc de letalitate, deci cu atât mai mult și alte consecințe grave asupra sănătății); așadar, ulterior depistării defectului septal ventricular și intervenției chirurgicale pentru corectarea acestuia, previzibilitatea dezvoltării unei alte afecțiuni cardiologice este scăzută, aspect care a generat necesitatea stabilirii de către legiuitor a unor cerințe medicale care să răspundă exigențelor reclamate de specificul activităților cadrelor M.A.I.

24. Partea reclamată apreciază ca nefiind indicată încadrarea într-o structură a M.A.I. a unei persoane al cărei cord a fost afectat de existența unei boli care reprezintă un factor predispozant pentru dezvoltarea unor noi afecțiuni medicale; o interpretare diferită ar permite încadrarea în sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională a unei persoane pentru care, potrivit exigențelor medicale fixate prin criteriile și normele aprobate prin H.G. nr. 56/2012, în funcție de nivelul tulburării funcționale, se constată aptitudinea limitată față de îndeplinirea serviciului (în cazul unei deficiențe funcționale ușoare), ori inaptitudinea și încadrarea într-un grad de invaliditate (în cazul unei deficiențe funcționale medii sau accentuate).

25. Partea reclamată consideră că capacitățile fizice pe care le prezintă un candidat la încadrarea în M.A.I. nu trebuie să reclame intervenții medicale imediat după încadrare și nici să permită ivirea timpurie a unor situații în care raporturile de serviciu ar înceta ca urmare a pierderii capacității de muncă pe motiv de boală, ci trebuie să permită persoanei să-și exercite atribuțiile de serviciu pe termen lung, în condițiile solicitării profesionale specifice care implică expunerea la numeroși factori de risc; existența unui barem medical care să nu excludă o afecțiune medicală precum defectul septal ventricular ar presupune o constrângere nejustificată a unităților din cadrul sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională, în sensul încadrării unor persoane care nu posedă capacitățile necesare pentru a îndeplini ansamblul de atribuții pe care ar putea fi chemate să le exercite.

26. Partea reclamată concluzionează faptul că stabilirea incompatibilității diagnosticului petentului cu participarea la concursul organizat de către D.R.P.C.I.V. și respingerea dosarului pe acest considerent, nu constituie o discriminare, cu atât mai mult cu cât, este cunoscut faptul că un polițist trebuie să aibă o stare de sănătate optimă pentru a face față tuturor exigențelor impuse de activitatea solicitantă; totodată, enumerarea, în concret, în cuprinsul Ordinului M.A.I., M.Ap.N., M.J., S.R.I., S.I.E., S.T.S., S.P.P. nr.107/M.55/2.587/C/10.357/210/496/831/2014 a situațiilor care conduc la declararea ca

„inapt” a candidaților este rezultatul analizei specialiștilor medicali care au contribuit la elaborarea actului normativ precitat și care au considerat acele afecțiuni medicale ca fiind incompatibile pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională.

27. Față de normele legale învederate și aspectele expuse în cuprinsul prezentei adrese, partea reclamată susține că petiția formulată este neîntemeiată și lipsită de o justificare obiectivă în raport de un eventual fapt de discriminare.

III. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României, revizuită:

art. 15 alin. (1) – Universalitatea: *„Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”*

art. 16: *“(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”*

art. 20 - *Tratatele internaționale privind drepturile omului: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”*

art. 21 – *Accesul liber la justiție: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept. (3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. (4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”*

art. 52 - *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică: “(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei. (2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică. (...)”*

art. 126: *“(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. (2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. (3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.”*

Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicat în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008

art. 28: *„Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”*

art. 29: „Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.”

art. 30: „(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.”

art. 31: „(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.”

art. 32: „Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

art. 63: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției, pronunțându-se cu prioritate asupra excepției.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

art. 2 alin. (1): „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Paragraful (18) din preambulul Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă

„Nu poate avea ca efect constrângerea forțelor armate, a serviciilor de poliție, a penitenciarelor sau a forțelor de securitate să angajeze sau să mențină în funcție persoanele care nu posedă capacitățile necesare pentru a îndeplini ansamblul de funcții pe care ar putea fi solicitate să le exercite, având în vedere obiectivul legitim de menținere a caracterului operațional al acestor servicii”.

art. 4 alin. (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000:

„Fără a aduce atingere articolului 2 alineatele (1) și (2), statele membre pot să prevadă că un tratament diferențiat bazat pe o caracteristică legată de unul dintre motivele prevăzute la articolul 1 nu constituie o discriminare atunci când, având în vedere natura unei activități profesionale sau condițiile de exercitare a acesteia, caracteristica în cauză constituie o cerință profesională esențială și determinantă, astfel încât obiectivul să fie legitim, iar cerința să fie proporțională”.

IV. Principiile de analiză

Potrivit art. 2 alin.1 din O.G.137/2000 republicată, **pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:**

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.”*

În practica jurisdicțională a Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice nu presupune uniformitate ci, dimpotrivă, soluții diferite pentru situații diferite. Principiul egalității impune, de aceea, un tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, în caz contrar el presupunând un drept la diferențiere (Decizia nr. 6/1996, publicată în M. Of. nr. 23/1996).

Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin 1, textul de lege prezentând sub forma unei enumerări cu caracter determinat criteriul de *„rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată”*; caracterul neexhaustiv al enumerării este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese, sintagmă care oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea unei fapte de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definit în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării.

Discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și impun a analiza un criteriu interzis invocat de petent, care constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

V. Aplicarea principiilor la speță. Motivele de fapt și de drept

29. În fapt, Colegiul director constată că este chemat să se pronunțe cu privire la decizia medicală prin care petentul a fost declarat "inapt", act administrativ emis în executarea în concret a *Legii nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare* și în baza căruia petentul a fost respins de la participarea la concursul organizat de către D.R.P.C.I.V., la data de 25.11.2021, pentru ocuparea, prin încadrarea directă, a posturilor vacante de agent principal și agent II din statul de organizare al S.P.C.R.P.C.I.V. Tulcea.

30. În drept, luând act de plângere precum și de obiectul acesteia astfel cum este formulat, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

31. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul director urmează a analiza excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată de către partea reclamată.

32. În considerarea faptului că analiza faptelor reclamate sunt atributul exclusiv al instanței de judecată, Colegiul director reține că aspectele în legătură cu care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a fost sesizat nu intră în competența sa materială, acest atribut revenind instanței de judecată.

33. În acest sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în calitate de autoritate administrativ jurisdicțională, respectând principiul separației puterilor în stat, nu poate avea ingerință în activitatea instanțelor de judecată. petentul fiind îndreptățit să se adreseze instanțelor judecătorești din momentul în care a constatat că i-a fost lezat un drept, în fața organelor judecătorești urmând a se stabili legalitatea deciziei de respingere de la participarea la concursul de admitere organizat de M.A.I. pentru ocuparea postului de agent la Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Tulcea

34. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul director ia act de Decizia nr. 322/2001 a Curții Constituționale, decizie prin care se stipulează faptul că în România

justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituția României, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării de activități de jurisdicție de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se desfășurează, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă, prin art.123 alin.2 din Constituția României, că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată și altor persoane decât judecătorilor.

35. Colegiul director reține faptul că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*”, care presupune o procedură specială și care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. **36.** Astfel, C.N.C.D., organ administrativ-jurisdicțional, are competența limitată la a constata faptele/actele de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, prin stabilirea unei sancțiuni contravenționale, neavând competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională în general și de către O.G. nr.137/2000 în special.

37. Astfel, reținând că instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării este organ administrativ-jurisdicțional și nu instanță judecătorească pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate ale actelor/faptelor părții reclamante, Colegiul director constată că soluționarea fondului problemei excede sferei de competență a instituției, neputându-se subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.** Admiterea excepției lipsei de competență materială, invocată de partea reclamată;
- 2.** O copie a prezentei hotărâri se va transmite părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SĂVULESCU RADU-COSMIN – Membru

Data redactării hotărârii: 28.11.2023

Redactat și motivat de: C.C.B. și D.S.M.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.